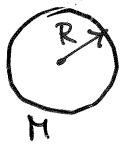

Tre eksempler på beregning av treghtsmoment

(i) Ring:

(sykkkehjul)

"All" masse i periferien
Omdreining om sentrum

$$I = MR^2$$

(ii) Massiv sylinder
(slipestein)

Sylinder-
lengde L

$$\begin{aligned} I &= \int d^3r \rho \cdot r^2 = \rho L \int dr r^2 = \rho L \int_0^R 2\pi r dr \cdot r^2 \\ &= 2\pi \rho L \frac{R^4}{4} ; \quad M = \pi R^2 L \rho \end{aligned}$$

$$I = \frac{1}{2} MR^2$$

(iii) Kuleskall

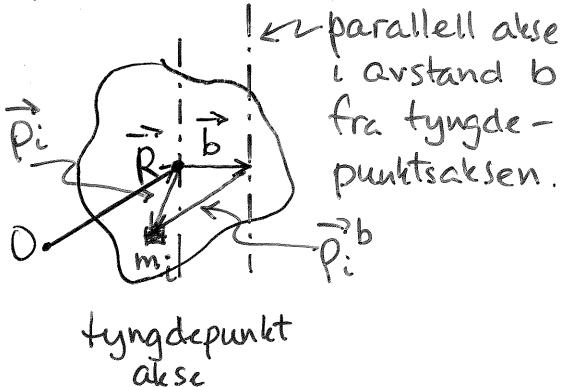
$$M = 4\pi R^2 \cdot f$$

$$\begin{aligned} I &= \rho \int_0^\pi R d\theta \cdot 2\pi R \sin\theta \cdot (R \sin\theta)^2 \\ &= 2\pi R^4 \rho \int_0^\pi \underbrace{d\theta \sin\theta}_{-\cos\theta = -dx} (1 - \cos^2\theta) \\ &= 2\pi R^4 \rho \cdot \int_{-1}^1 dx (1 - x^2) \\ &\quad 2(1 - \frac{1}{3}) = \frac{4}{3} \end{aligned}$$

$$I = \frac{2}{3} MR^2$$

Steiners sets (eller: parallellakseteoremet)

? Hva er treghtsmomentet til et (vilkårlig) legeme relativt en omdreinings aksse parallel med aksen gjennom tyngdepunktet?

Når m_i 's posisjon relativt tyngdepunktet er \vec{p}_i , må posisjonen relativt $\vec{R} + \vec{b}$ være

$$\vec{p}_i^b = \vec{p}_i - \vec{b}$$

Pr definisjon blir da treghtsmomentet relativt rotasjon om aksen gjennom $\vec{R} + \vec{b}$

$$\begin{aligned} I &= \sum_i m_i \vec{p}_{iL}^b = \sum_i m_i (\vec{p}_{iL} - \vec{b})^2 \\ &= \sum_i m_i (\vec{p}_{iL}^2 + b^2 - 2\vec{p}_{iL} \cdot \vec{b}) \end{aligned}$$

$$\text{Men } \sum_i m_i \vec{p}_{iL}^2 = I_0, \quad \sum_i m_i b^2 = Mb^2 \text{ og}$$

$$\sum_i m_i \vec{p}_{iL} \cdot \vec{b} = \vec{b} \cdot \sum_i m_i \vec{p}_{iL} = 0$$

siden definisjonen av tyngdepunktet er $\vec{MR} = \sum_i \vec{m_i}$.
Altså

$$I = I_0 + Mb^2$$

"Steiners sets"

Rulling på skråplan (1)

Vi minner om N2 for tyngdepunktsbevegelsen. Total ytre kraft på stivt legeme med masse $M = \sum_i m_i$:

$$\vec{F} = \sum_i \vec{F}_i \quad \text{der } \vec{F}_i \text{ er den } \underline{\text{ytre}} \text{ kraft som virker på masselementet } m_i$$

$$\vec{F} = \sum_i \vec{F}_i = \sum_i m_i \frac{d^2 \vec{r}_i}{dt^2} = \frac{d^2}{dt^2} \sum_i m_i \vec{r}_i = \frac{d^2}{dt^2} M \vec{R}$$

↑ her m_i er konstante

der siste ligning er definisjonen av tyngdepunkts (=massemiddelpunkts) posisjonsvektor, \vec{R} .

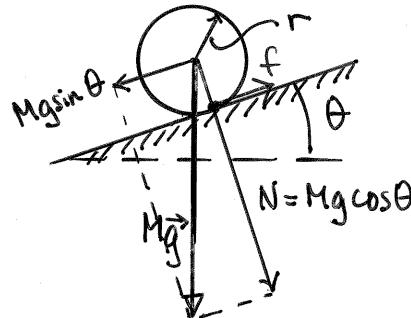
Alets:

$$\boxed{\vec{F} = M \frac{d^2 \vec{R}}{dt^2}}$$

Tyngdepunkts bevegelse er gitt av N2 for transasjon, unsett relativbevegelse (som rotasjon) om tyngdepunktet.*

Derved kan en sammensatt bevegelse, som rulling av en sylinder nedover et skråplan, analyseres som (i) Lineær akselerasjon av tyngdepunktet parallelt med skråplanet. (ii) Rotasjon av sylinderen rundt sylinderaksen gjennom tyngdepunktet.

*Her har vi stillt inn at de ytre kreftene \vec{F}_i på m_i ikke avhenger av legemets orientering. Dersom luftmotstand er viktig, avhenger den av orientering!

Ved rulling nedover skråplanet parallellforskyves rotasjonsaksen gjennom tyngdepunktet. Rotasjonsaksens retning er konstant under bevegelsen. Vi har to ukjente, som vi kan velge som friksjonskraften f og tyngdepunkts hastighet, V N2 for transasjon:

$$Mg \sin \theta - f = M \frac{dV}{dt}$$

N2 for rotasjon:

$$\tau = fr = I_0 \frac{dw}{dt} = I_0 \frac{1}{r} \frac{dV}{dt}$$

↑ "ren rulling": $V = rw$

Eliminasjon av f gir

$$\frac{dV}{dt} = \frac{q \sin \theta}{1 + (I_0/Mr^2)}$$

som innsatt i ligningen for f gir

$$f = \frac{mg \sin \theta}{1 + (Mr^2/I_0)}$$

Betingelsen for at vi får ren rulling, dvs at sylinderen ikke glir på underlaget, er $f \leq \mu_s N$, eller

$$\frac{mg \sin \theta}{1 + (Mr^2/I_0)} \leq \mu_s mg \cos \theta$$

$$\Rightarrow \tan \theta \leq \mu_s \left(1 + \frac{Mr^2}{I_0} \right)$$

Sylinder $I_0 = \frac{1}{2} Mr^2$
Kule $I_0 = \frac{2}{5} Mr^2$
Kulestikk $I_0 = \frac{2}{3} Mr^2$
etc.

Energien til et stift legeme i bevegelse

Den kinetiske energien til et system av partikler er

$$K = \frac{1}{2} \sum_i m_i v_i^2 = \frac{1}{2} \sum_i m_i \vec{r}_i \cdot \vec{r}_i$$

La oss innføre tyngdepunktskoordinater

$$\vec{r}_i = \vec{R} + \vec{p}_i \quad (\vec{p}_i: \text{posisjonen til } m_i \text{ relativt tyngdepunktet})$$

$$\vec{r}_i = \vec{v}_i = \vec{R} + \vec{p}_i = \vec{V} + \vec{u}_i$$

$$\text{Da er } \frac{1}{2} \sum_i m_i v_i^2 = \frac{1}{2} \sum_i m_i (\vec{V} + \vec{u}_i) \cdot (\vec{V} + \vec{u}_i)$$

$$= \frac{1}{2} \sum_i m_i [V^2 + u_i^2 + 2\vec{V} \cdot \vec{u}_i]$$

$$\text{Men } \sum_i m_i \vec{V} \cdot \vec{u}_i = \vec{V} \cdot \sum_i m_i \vec{u}_i = \vec{V} \cdot \underbrace{\frac{d}{dt} \sum_i m_i \vec{p}_i}_{=0 \text{ pr def t.p.}} = 0$$

Altså

$$K = \frac{1}{2} M V^2 + \frac{1}{2} \sum_i m_i u_i^2$$

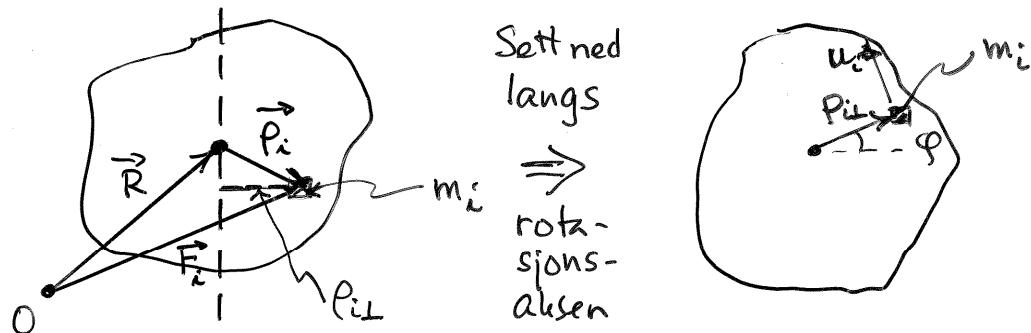
energi i ↑
tyngdepunkts
bevegelse

↑ energi knyttet til
relativbevegelsen i
forhold til tyngde-
punktet (rotasjon,
vibrasjon, ...)

(Mer om rotasjon i kap. 9&10)

37

Total kinetisk energi når relativbevegelsen er rotasjon

Når relativbevegelsen i forhold til tyngdepunktet skyldes rotasjon rundt en akse gjennom tyngdepunktet, viser figuren til høyre at relativfarten til masseelementet m_i er gitt som

$$u_i = p_{i\perp} \omega$$

der ω er rotasjonens vinkelhastighet, $\omega = \dot{\phi}$. Derved:

$$\sum_i \frac{1}{2} m_i u_i^2 = \frac{1}{2} \sum_i m_i p_{i\perp}^2 \omega^2 = \frac{1}{2} I_0 \omega^2$$

(der $I = I_0$ understreker at det dreier seg om treghetsmomentet om en akse gjennom t.p.)

Alt i alt blir den kinetiske energien

$$K = \frac{1}{2} M V^2 + \frac{1}{2} I_0 \omega^2$$

translasjon ↑ ↑ rotasjon

38

Rotasjon i 3 dimensjoner: Vektorer!

Så langt har vi bare sett på rotasjon om en aks med fast retning, enten aksen er fast montert som i en roterende maskindel, eller parallelforskyves som når en sylinder ruller nedover et skråplan med rotasjonsaksen vinkelrett på bevegelsen. For å komme videre må vi ta rotasjonsbevegelsers vektor-natur på alvor.

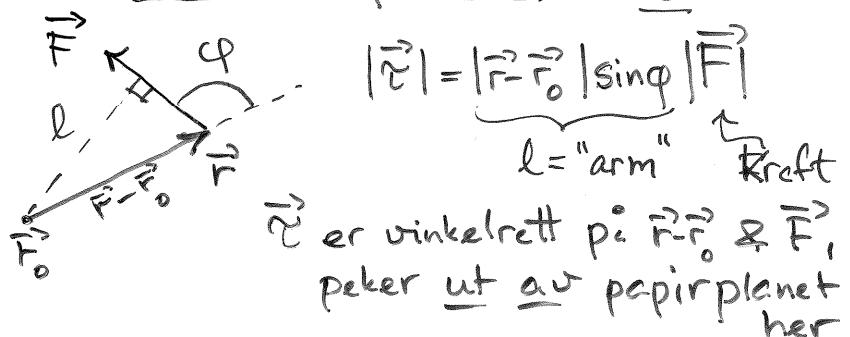
Først: Dreiemomentet

Den grunnleggende definisjonen av dreiemoment-vektoren er

$$\vec{\tau} = (\vec{r} - \vec{r}_0) \times \vec{F}$$

vektorprodukt!

Her angriper kraften \vec{F} i punktet \vec{r} og $\vec{\tau}$ er da kraftens dreiemoment relativt referansepunktet \vec{r}_0

Referansepunktet kan ligge på omdreiningsaksen, men ikke nødvendigvis. Vi kan selv bestemme hvor vi velger referansepunktet, men $\vec{\tau}$ er alltid definert relativt et referansepunkt. Valget av \vec{r}_0 er et spørsmål om hensiktsmessighet. Skriver vi

$$\vec{\tau} = \vec{r} \times \vec{F}$$

har vi valgt $\vec{r}_0 = 0$!

Med mange krefter \vec{F}_i som virker på hvert sitt masselement i et stift legeme generaliseres definisjonen av umiddelbart til

$$\boxed{\vec{\tau} = \sum_i \vec{\tau}_i = \sum_i (\vec{r}_i - \vec{r}_0) \times \vec{F}_i}$$

Referansepunktet \vec{r}_0 er felles!

Når $\vec{\tau}$, dreiemomentet, er en vektor må tilsvarende vinkelhastigheten ω oppfattes som vektoren $\vec{\omega}$ pekende langs omdreiningsaksen. For et sylinder-symmetrisk legeme som roterer rundt symmetriksen og har treghetsmomentet I_0 om denne aksen er da (se side 32)

$$\vec{\tau} = I_0 \dot{\vec{\omega}} = I_0 \frac{d\vec{\omega}}{dt} = I_0 \hat{\vec{\omega}} \frac{d\vec{\omega}}{dt}$$

Med rotasjonsaksen i z-retning vil rotasjonen foregå i xy-planet. En positiv $\vec{\omega}_z$ vil da gi en positiv $\dot{\vec{\omega}}_z$, altså: En økende vinkelhastighet mot klokka

$$\vec{\omega} = I_0 \vec{\omega}_z \quad \vec{\tau} = I_0 \vec{\omega}$$

Så langt har vi begrenset oss til rotasjon om en fast akse, og da har "Newton's 2. lov" for rotasjon den enkle formen $\vec{\tau} = I_0 \vec{\omega}$. Men når vi nå vil generalisere til en vilkårlig bevegelse sammensatt av tyngdepunktsbevegelsen pluss rotasjon rundt en akse gjennom tyngdepunktet, trenger vi en generalisering av

$I_0 \vec{\omega}$ som i dette spesielle tilfellet er analogien til "bevegelsesmenge" (eller "impuls"):

$$N2: \vec{F} = \vec{p} = \frac{d}{dt}(m\vec{v}) \Leftrightarrow \vec{\tau} = \frac{d}{dt}(I_0 \vec{\omega})$$

translasjon rotasjon

Altse, for translasjon

$$\vec{F} = \frac{d}{dt} \vec{p} = \frac{d}{dt}(m\vec{v}) \Leftrightarrow \vec{\tau} = \frac{d}{dt}(??)$$

Formelt er svaret enkelt

For én partikkel ("punktpartikkel")

$$\vec{L} = (\vec{r} - \vec{r}_0) \times \vec{p}$$

Dreieimpuls, angulært momentum, totalt spinne

Beweis: (når referansepunktet holdes fast)

$$\frac{d\vec{L}}{dt} = (\vec{r} - \vec{r}_0) \times \vec{p} + (\vec{r} - \vec{r}_0) \times \vec{p} = \vec{F} \quad (N2)$$

Men $\vec{F} \times \vec{p} = m \vec{v} \times \vec{v} = 0$, slik at

$$\frac{d\vec{L}}{dt} = (\vec{r} - \vec{r}_0) \times \vec{F} = \vec{\tau} !$$

For et stift legeme som består av masse-elementene m_i generaliserer dette umiddelbart til

$$\vec{L} = \sum_i (\vec{r}_i - \vec{r}_0) \times \vec{p}_i = \sum_i m_i (\vec{r}_i - \vec{r}_0) \times \vec{v}_i$$

og vi har de formelle analogiene (vektorielt!)

$$\vec{F} = \frac{d\vec{p}}{dt} = \frac{d}{dt} \sum_i m_i \vec{v}_i \Leftrightarrow \vec{\tau} = \frac{d\vec{L}}{dt} =$$

Merk at \vec{L} , i likhet med $\vec{\tau}$, er def. relativt \vec{r}_0

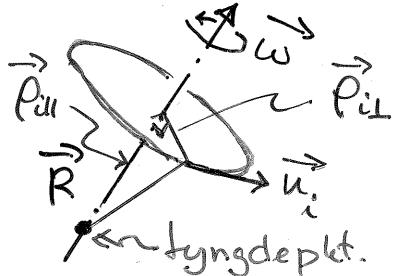
AU denne relasjonen følger en konserveringslov:

Dersom $\vec{\gamma} = \sum_i \vec{\gamma}_i = 0$ er \vec{L} en bevegelseskonst.

I likhet med konserveringsloven for bevegelsesmengde ($\vec{F}=0$ gir $\vec{P}=\text{konst.}$), er denne konserveringsloven for spin (eller totl dreieimpuls) en grunnleggende viktig (Og nyttig!) bevarelsesetning i mange sammenhenger.

Men vi trenger mer håndfaste uttrykk for \vec{L} for stive legemer!

Først: Kinematikk ved rotasjon om akse gjennom tyngdepunktet:

$$\vec{u}_i = \vec{\omega} \times \vec{p}_i = \vec{\omega} \times \vec{p}_{i\parallel}$$

$$u_i = \omega p_{i\perp} \quad (\sim \omega = \omega r)$$

Så: Matematisk identitet:

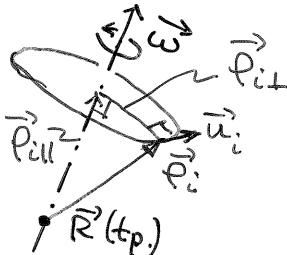
$$\vec{A} \times (\vec{B} \times \vec{C}) = \vec{B}(\vec{A} \cdot \vec{C}) - \vec{C}(\vec{A} \cdot \vec{B})$$

Utfordring: Bevis den ut fra definisjonen av vektorproduktet

Spinnet for et stivt legeme med translasjon og rotasjon

Vi velger $\vec{r}_0 = 0$, dvs. vi legger origo i vårt referansepunkt. Legemets tyngdepunkt er i $\vec{R}(t)$, og her hastigheten $\vec{V}(t) = \vec{R}(t)$. Legemet roterer med vinkelhastigheten $\vec{\omega}(t)$ om en akse gjennom tyngdepunktet.

Masselementet m_i er lokalisert ved $\vec{r}_i(t) = \vec{R}(t) + \vec{p}_i(t)$ med hastighet $\vec{v}_i(t) = \dot{\vec{r}}_i(t) = \vec{V}(t) + \vec{u}_i(t)$, der $\vec{u}_i = \vec{\omega} \times \vec{p}_i$.

Når legemet roterer rundt en akse gjennom tyngdepunktet har vi

$$\vec{u}_i = \vec{\omega} \times \vec{p}_i = \vec{\omega} \times \vec{p}_{i\parallel}$$

$$\text{Her er } \vec{p}_i = \vec{p}_{i\parallel} + \vec{p}_{i\perp} = \hat{\omega} p_{i\parallel} + \vec{p}_{i\perp}$$

Definisjonen av \vec{L} for stive legemer gir:

$$\begin{aligned} \vec{L} &= \sum_i m_i (\vec{r}_i \times \vec{v}_i) = \sum_i m_i [(\vec{R} + \vec{p}_i) \times (\vec{V} + \vec{u}_i)] \\ &= \sum_i m_i [\vec{R} \times \vec{V} + \vec{R} \times (\vec{\omega} \times \vec{p}_i) + \vec{p}_i \times \vec{V} + \vec{p}_i \times (\vec{\omega} \times \vec{p}_i)] \end{aligned}$$

Siden pr def av t.p. $\sum_i m_i \vec{p}_i = 0$ og $\vec{R}, \vec{\omega}$ og \vec{V} kan settes utenfor summations tegn, er de to midterste leddene lik null. Altså:

$$\begin{aligned} \vec{L} &= M \vec{R} \times \vec{V} + \sum_i m_i [\vec{\omega} \vec{p}_i^2 - \vec{p}_i (\vec{\omega} \cdot \vec{p}_i)] \\ &= \dots + \sum_i m_i [\vec{\omega} (\vec{p}_i^2 - \vec{p}_{i\parallel}^2) - \vec{p}_{i\perp} (\vec{\omega} \cdot \vec{p}_i)] \end{aligned}$$

Her er $\vec{p}_i^2 - \vec{p}_{i\parallel}^2 = \vec{p}_{i\perp}^2$, og derved blir den første summen:

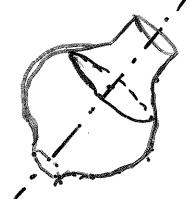
$$\sum_i m_i \vec{\omega} (\vec{p}_i^2 - \vec{p}_{i\parallel}^2) = \vec{\omega} \sum_i m_i \vec{p}_{i\perp}^2 = \vec{\omega} I_0$$

Alt i alt:

$$\vec{L} = M \vec{R} \times \vec{V} + I_0 \vec{\omega} - \vec{\omega} \sum_i m_i p_{i\parallel} \vec{p}_{i\perp}$$

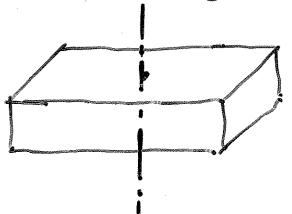
De to første leddene er enkle og gjenkjennelige, men det 3dje? I dette kurset skal vi begrense oss til objekter som er tilstrekkelig symmetriske til at siste ledd er null.

Ex1: Sylindersymmetri

For gitt $p_{i\parallel}$ og m_i vil $\sum_i \vec{p}_{i\perp} = 0$
pga symmetrien

Ex2: Rektangulær symmetri

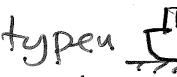
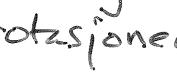
Med konstant massetettlehet
og gitt $p_{i\parallel}$ vil også her $\sum_i \vec{p}_{i\perp} = 0$

Merk: Begge eksemplene forutsetter at omdreiningsakten er langs en symmetriakse!

Vi skal altså her begrense oss til tilfeller der det totale spinnet kan skrives som

$$\boxed{\vec{L} = M \vec{R} \times \vec{V} + I_0 \vec{\omega}}$$

banespinn ↗ egenspinn ↘

Men det er viktig å være klar over at leddet vi setter lik null er helt avgjørende i mange sammenhenger. En formel-1 bil som knuffer borti noe og slanges opp i luften vil ikke rotere pent og pyntelig om en (ikke-eksisterende i det tilfellet!) symmetriakse, $\vec{\omega}$ vil endre retning underveis etc. Alt dette kan bare forstås med det leddet vi sloydet her. Tilsverende for en snurrebass av typen som har en tendens til å snu seg opp- ned, til posisjonen under rotasjonen.

Kort sagt: Det er flere rotasjonsfområder mellom himmel og jord enn dem vi drømmer konstruktivt om i dette kurset!]

Rotasjon i xy-planet: $\vec{\tau}_z = \frac{d\vec{h}_z}{dt} = M \frac{d}{dt} (\vec{R} \times \vec{V}) + I_0 \vec{\omega}_z$